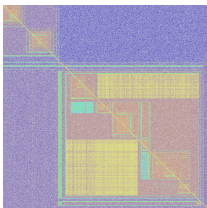

Tranzitivnost in slučajna cenzura

Janko Gravner
UC Davis in UP IAM

150. obletnica rojstva Josipa Plemlja

Bled

15. september 2023

Vprašanje za Radio Jerevan

Vprašanje: »Če je splošno sprejeto, da iz A sledi B in tudi, da iz B sledi C , ali lahko sklepam in oznamim, da iz A sledi C ?«

Vprašanje za Radio Jerevan

Vprašanje: »Če je splošno sprejeto, da iz A sledi B in tudi, da iz B sledi C , ali lahko sklepam in oznamim, da iz A sledi C ?«

Odgovor: »Načeloma, da«.

Vprašanje za Radio Jerevan

Vprašanje: »Če je splošno sprejeto, da iz A sledi B in tudi, da iz B sledi C , ali lahko sklepam in oznamim, da iz A sledi C ?«

Odgovor: »Načeloma, da«. »Utegnete pa izkusiti, kaj *sledi* potem.«

Tranzitivno zaprtje

Denimo, da imamo n logičnih izrazov, ki jih predstavimo z množico točk $V = \{1, 2, \dots, n\}$ nekega grafa. Ti izrazi so vsi med sabo ekvivalentni, ampak tega se ne zavedamo. Vemo pa za nekaj implikacij, ki predstavljajo našo začetno informacijo: usmerjen graf $G_0 = (V, E_0)$, v katerem (usmerjene) povezave predstavljajo začetne implikacije. To znanje potem poskušamo logično izpopolniti s tranzitivnostjo. Pri tem pa nam je v oviro muhasti cenzor, ki dovoli samo določene slučajno izbrane zaključke, ki jih prestavimo kot **odprte** povezave $E_{\text{od}} \subset (V \times V) \setminus E_0$. Preostale, prepovedane, povezave so **zaprte**.

Obravnavali bomo vprašanje, kdaj tranzitivno zaprtje z veliko verjetnostjo še vedno dovede do vseh dovoljenih zaključkov, ali vsaj do večine le-teh.

Ojačano pronicanje na grafih

Pogosto so podobne dinamike imenovane *ojačano pronicanje na grafih*: začni s grafom na množici točk V , potem dodajaj [povezave](#) (ne da bi spremenil V) glede na neko monotono pravilo. Take dinamike rasti grafov in to izrazoslovje so vpeljali Balogh, Bollobás in Morris leta 2012. Kasnejša dela na teh problemih: Kolesnik (2018), Andjel in Kolesnik (2018), ter Bartha in Kolesnik (2020). Moj soavtor na tem projektu je Brett Kolesnik.

Tranzitivno zaprtje: definicija

Tranzitivno zaprtje. Za vsak čas $t = 0, 1, \dots$, definiramo množico **zasedenih** povezav E_t kot sledi. Ob dani množici E_t , naj bo

$$E_{t+1} = E_t \cup \{i \rightarrow j \in E_{\text{od}} : i \rightarrow k \rightarrow j \in E_t, \text{ za neki } k \in V\}.$$

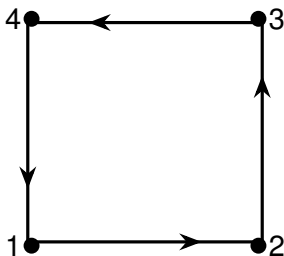
Z besedami, odprta povezava $i \rightarrow j$ postane zasedena v času $t + 1$, če obstajata že zasedeni povezavi $i \rightarrow k, k \rightarrow j$ v času t . Ko je enkrat zasedena, povezava nikoli ne spremeni stanja.

Označimo: $E_\infty = \cup_t E_t$, $G_t = (V, E_t)$.

Pozmnožica $V' \subset V$ je **zasičena** (v nekem času) če so vse odprte povezave v $V' \times V'$ zasedene.

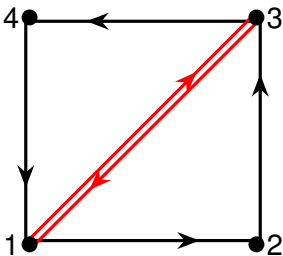
Tranzitivno zaprtje: enostavni primeri

Če ni zaprtih povezav in je graf G_0 krepko povezan, potem so vse povezave sčasoma zasedene, torej je graf G_∞ poln. V naslednjih treh primerih je G_0 ciklični graf na štirih točkah. Prvi primer: ni zaprtih povezav, zato je G_∞ poln.

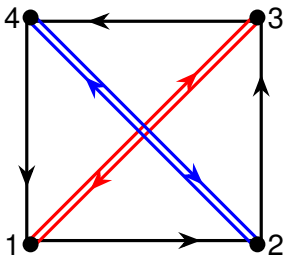
Tranzitivno zaprtje: enostavni primeri

Drugi primer: G_0 ciklični graf na štirih točkah, dve zaprti povezavi.

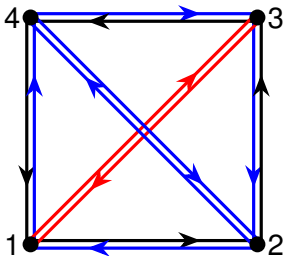
Tranzitivno zaprtje: enostavni primeri

Drugi primer: G_0 ciklični graf na štirih točkah, dve zaprti povezavi.

Tranzitivno zaprtje: enostavni primeri

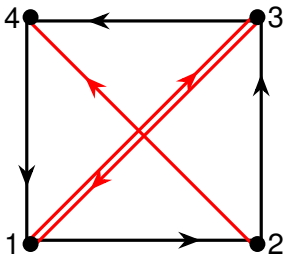
Drugi primer: G_0 ciklični graf na štirih točkah, dve zaprti povezavi.

Zasičenost!

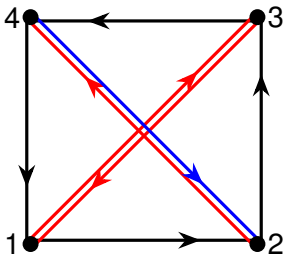
Tranzitivno zaprtje: enostavni primeri

Tretji primer: G_0 ciklični graf na štirih točkah, tri zaprte povezave.

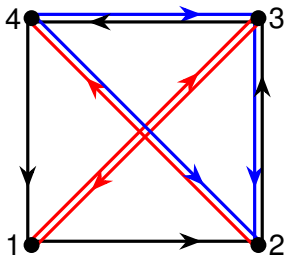
Tranzitivno zaprtje: enostavni primeri

Tretji primer: G_0 ciklični graf na štirih točkah, tri zaprte povezave.

Tranzitivno zaprtje: enostavni primeri

Tretji primer: G_0 ciklični graf na štirih točkah, tri zaprte povezave.

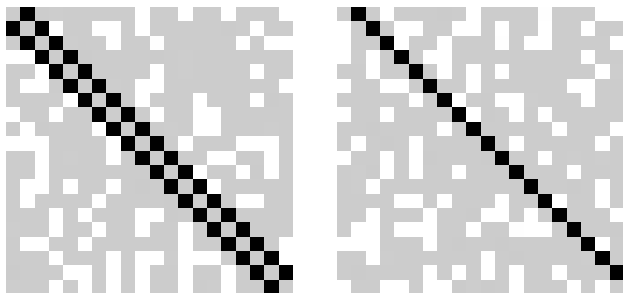

Dve odprti povezavi ostaneta nezasedeni.

Slučajno odprte povezave

Naj bo G_0 dan deterministični graf. Povezave zunaj E_0 so odprte neodvisno, morda z različnimi verjetnostmi.

Osredotočili se bomo na začetne grafe $G_0 = L_n$ in $G_0 = L_n^{\rightarrow}$, ki sta usmerjeni in neusmerjeni linearni graf na $\{1, \dots, n\}$. Levo- in desno-usmerjene povezave so odprte z verjetnostima p_ℓ , in p_d . Če predstavimo dinamiko zaprtja kot proces rasti na matriki sosednosti, so elementi ob diagonali začetno zasedeni in obravani črno; zaprti elementi so sivi.

Catalanovo pronicanje

Predpostavimo, da začetno odprte povezave tvorijo usmerjeni linearni graf $G_0 = L_n^{\rightarrow}$, in $p_d > 0$, $p_\ell = 0$.

Potem imamo naslednji fazni prehod med skoraj praznim in skoraj zasičenim grafom, z naraščanjem gostote p_d preko vrednosti, ki so neodvisne od n .

Izrek

Obtajata taki konstanti $p_c^{\text{sp}}, p_c^{\text{zg}} \in (0, 1)$, da velja: če je $p_d < p_c^{\text{sp}}$, potem

$$\mathbb{P}(E_\infty \text{ ne vsebuje nobene povezave daljše od } \mathcal{O}(\log n)) \rightarrow 1;$$

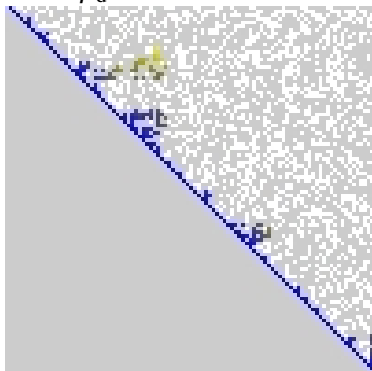
če je $p_d > p_c^{\text{zg}}$, potem

$$\mathbb{P}(E_\infty \text{ vsebuje vse povezave daljše od } \mathcal{O}(\log n)) \rightarrow 1.$$

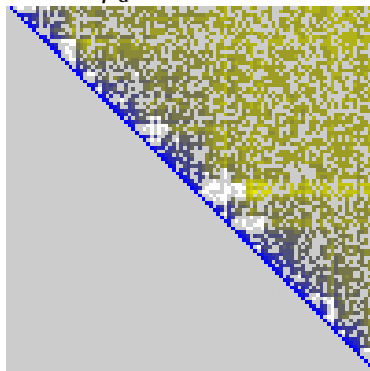
Odprt problem. Je prehod nenaden, tj., $p_c^{\text{sp}} = p_c^{\text{zg}}$?

Subkrično in superkrično Catalanovo pronicanje

$p_d = 0.35$

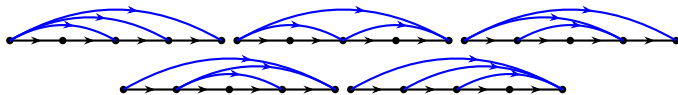
$p_d = 0.6$

Fazni prehod pri Catalanovem pronicanju

Dokaz obstoja subkričnega režima: Naj bo e usmerjena povezava dolžine ℓ . Naj bo \mathcal{E}_e množica vseh minimalnih (glede na inkluzijo) množic odprtih povezav, ki, skupaj s povezavami v E_0 , povzročijo zasedenost e . Potem:

- vsaka množica $A \in \mathcal{E}_e$ vsebuje $\ell - 1$ povezav, tj. $|A| = \ell - 1$;
- $|\mathcal{E}_e| = C_\ell$, ℓ 'to Catalanovo število. Npr., $C_4 = 5$:

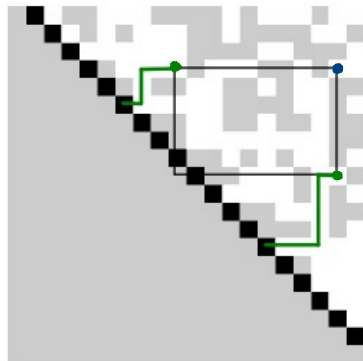
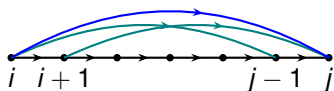
Ker je $C_\ell \leq 4^\ell$,

$$\mathbb{P}(e \text{ postane zasedena}) \leq 4^\ell p_d^{\ell-1},$$

in je torej $p_c^{\text{sp}} \geq 1/4$.

Fazni prehod pri Catalanovem pronicanju

Skica dokaza obstoja superkritičnega režima: Privzemimo, da je $i \rightarrow j$ odprta povezava. Če je p_d nad kritično verjetnostjo usmerjenega pronicanja, so verjetne dolge odprte severovzhodne poti od diagonale v matriki sosednosti. Transitivno zaprtje zasede vsako povezavo na taki poti. Če je p_d dovolj blizu 1, je zelo verjetno, da sta $i \rightarrow k$ in $k \rightarrow j$ obe zasedeni za neki k , kar povzroči zasedenost $i \rightarrow j$.

Zasičenje pri Catalanovem pronicanju

Zasičenje nastopi, ko je p_d dovolj blizu 1, da so zasedene vse odprte povezave dolžine 3, ki jih je najtežje zasesti. Naslednji izrek je posledica Poissonove convergence.

Izrek

Naj bo $G_0 = L_n^{\rightarrow}$ usmerjeni linearni graf na $\{1, \dots, n\}$, z gostotama odprtih povezav $p_\ell = 0$ in $p_d = 1 - \alpha n^{-1/2}$, za neki $\alpha > 0$. Verjetnost zasičenja potem konvergira k $e^{-\alpha^2}$, ko gre $n \rightarrow \infty$.

Uvedimo levo-usmerjene povezave

Zdaj predpostavimo, da je $G_0 = L_n$ neusmerjeni linearni graf na $\{1, \dots, n\}$, in da je $p_\ell = p_d = p$. Dolge povezave je tako lažje zasesti. Koliko lažje?

Izrek

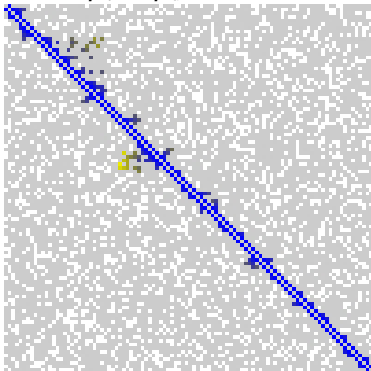
Obstajata taki konstanti $c, C \in (0, \infty)$, da velja:

- (1) ko je $p < c \frac{1}{\sqrt{\log n}}$,
 $\mathbb{P}(E_\infty \text{ ne vsebuje povezav daljših od } \mathcal{O}(\log n)) \rightarrow 1;$
- (2) ko je $p > C \frac{\log \log n}{\sqrt{\log n}}$, je zasičenje a.s.g., tj.,
 $\mathbb{P}(E_\infty = E_0 \cup E_{\text{od}}) \rightarrow 1.$

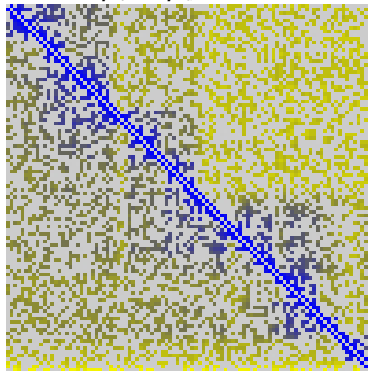
Odprt problem. Pravilna potenca $\log \log n$? (Domneva: $1/2$.)

Subkritično in superkritično tranzitivno zaprtje

$$p_\ell = p_d = 0.25$$

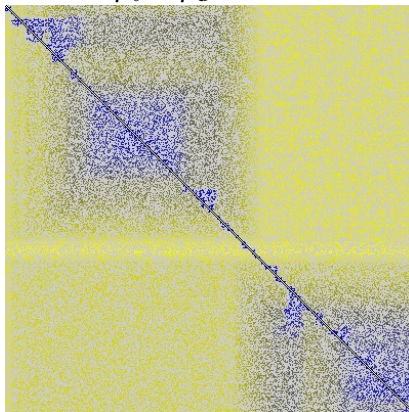

$$p_\ell = p_d = 0.4$$

Tvorba jeder pri superkritičnem tranzitivnem zaprtju

$$p_\ell = p_d = 0.35$$

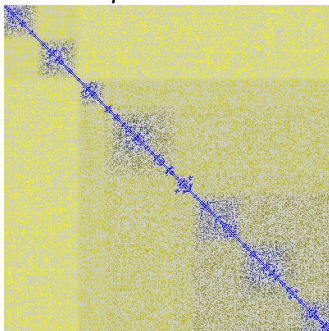

Opazimo **tvorbo jeder**. Zasičenost celotne množice točk povzročijo relativno majhne zasičene podmnožice, ki rastejo z zasedenostjo povezav ob robu.

Neusmerjeni grafi

Isti izrek velja ko je $G_0 = L_n$, neusmerjene povezave so v E_{od} neodvisno z verjetnostjo p , in dinamika zapolni vsak trikotnik z dvema zasedenima povezavama in eno odprto. Skicirali bomo dosti lažji dokaz za ta primer. Ideje izhajajo iz drugih procesov s tvorno jeder: [ojačano pronicanje](#) (Aizenman- Lebowitz, 1988, in mnogi nadaljnji članki) in [pronicanje s sestavljanjem](#) (G-Sivakoff, 2017).

$$p = 0.33$$

Neusmerjeni grafi: subkritični režim

Če obstajajo zasedene povezave dolžine k , potem lahko najdemo interval I z dolžino vsakega reda velikosti manjšega od k , z naslednjo lastnostjo:

vsaka točka $v \in I$ je del **roga** $v \in I$, tj., v in ena od njenih sosed $v \in I$ sta povezana z isto točko $v \in I$ s parom povezav v $E_0 \cup E_{\text{od}}$.

Približen račun: če je $k = \log n$ in $p = c/\sqrt{\log n}$, za dovolj majhen c ,

$$n(p^2 k)^k = n^{1+2 \log c} \rightarrow 0,$$

torej interval s to lastnostjo zelo verjetno ne obstaja.

Neusmerjeni grafi: režim zasičenosti

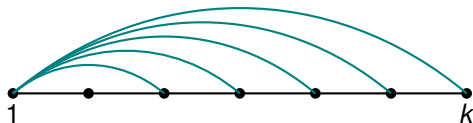
Privzemimo $C > 8$ in definirajmo

$$k = \left\lceil \frac{\log n}{2 \log \log n} \right\rceil, \quad p = \sqrt{\frac{C \log k}{k}}.$$

Oglejmo si naslednje dogodke (1)–(3).

(1) Vse povezave $1 \leftrightarrow j \in [2, k]$ so v $E_{\text{od}} \cup E_0$.

To se zgodi z verjetnostjo $p^k \geq n^{-1/2}$.

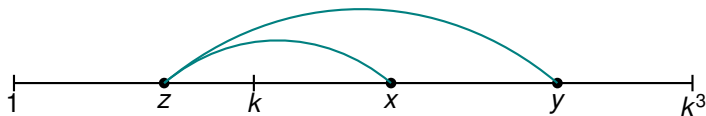

Neusmerjeni grafi: režim zasičenosti

- (2) Za vsak par točk $x, y \in [k + 1, k^3]$ obstaja taka točka $z \in [1, k]$, da sta $x \leftrightarrow z, y \leftrightarrow z \in E_{\text{od}} \cup E_0$.

Verjetnost, da se to ne zgodi, je največ

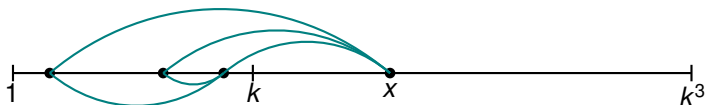
$$k^6(1 - p^2)^k \leq k^{6-C} \rightarrow 0.$$

Neusmerjeni grafi: režim zasičenosti

- (3) Za vsak $x \in [k + 1, k^3]$ je množica $V_x \subset [1, k]$ krajišč z , ki pripadajo povezavam $x \leftrightarrow z \in E_{\text{od}} \cup E_0$, povezana s povezavami v $E_{\text{od}} \cup E_0$.

To se zgodi z visoko verjetnostjo, saj je velikost vsakega V_x približno pk , p pa je nad pragom povezanosti $\log(pk)/(pk)$.

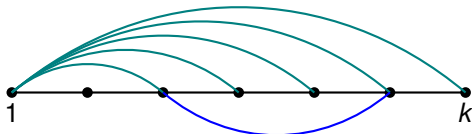

Neusmerjeni grafi: režim zasičenosti

Skupaj, ti trije dogodki zagotovijo zasičenost $[1, k^3]$.

(1) Vse povezave $1 \leftrightarrow j \in [2, k]$ so v $E_{\text{od}} \cup E_0$.

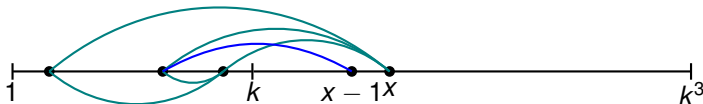
Potem so vse odprte povezave med točkami v $[1, k]$ sčasoma zasedene.

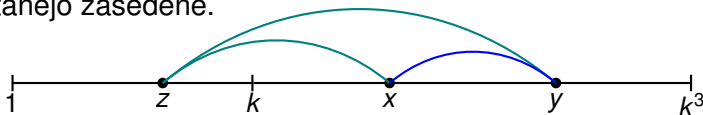
Neusmerjeni grafi: režim zasičenosti

- (2) Za vsak par točk $x, y \in [k + 1, k^3]$ obstaja taka točka $z \in [1, k]$, da sta $x \leftrightarrow z, y \leftrightarrow z \in E_{\text{od}} \cup E_0$.
- (3) Za vsak $x \in [k + 1, k^3]$ je množica $V_x \subset [1, k]$ krajišč z , ki pripadajo povezavam $x \leftrightarrow z \in E_{\text{od}} \cup E_0$, povezana s povezavami v $E_{\text{od}} \cup E_0$.

Vse odprte povezave z enim krajiščem v $[k + 1, k^3]$ in drugim v $[1, k]$ postanejo zasedene.

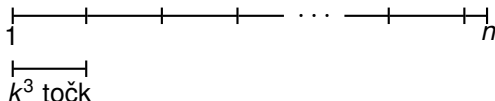

Vse odprte povezave z obema krajiščema v $[k + 1, k^3]$ postanejo zasedene.

Neusmerjeni grafi: režim zasičenosti

Torej je $[1, k^3]$ zasičen z verjetnostjo vsaj $n^{-1/2}$. Potem je z verjetnostjo blizu 1 zasičen vsaj en interval dolžine k^3 znotraj $[1, n]$. S podobnimi argumenti se potem vidi, da je $[1, n]$ zelo verjetno zasičen.

Izrek velja, če je G_0 zaporedje povezanih grafov omejene stopnje.

Odprt problem. Kaj pa, če stopnje niso omejene? Recimo, kaj se zgodi, če je G_0 je hiperkocka razsežnosti n (ki ima 2^n točk in stopnjo n)?

Hvala!

